

Erika Navalinskaitė

Pasvalio Petro Vileišio gimnazijos 4e klasės mokinė

Mylinčių niekas negali išskirti

(Mariaus Katiliškio romaną „Miškais ateina ruduo“)

Meilė – tai dviejų žmonių jausmai vienas kitam. Šiais laikais yra daug klajojančių širdelių, ieškančių savo šilto prieglobsčio, antrosios pusės. Visokių porų yra – laimingų ir nelaimingų, bet, manau, taip ir turi būti, nes realiaame gyvenime nebus taip, kaip būna pasakoje. O pasakoje dažniausiai du žmonės, mylintys vienas kitą, įveikia atsiradusias kliūtis ir gyvena ilgai bei laimingai. Skaityti literatūros kūrinys ar matyti kino filmą apie tokią meilę būtų neįdomu, nes nebūtų jokios intrigos.

Betgi mes norime būti laimingi, norime mylėti ir būti mylimi. To labai noriu ir aš, bet dar neskubu ieškoti to vienintelio. Kartais trūksta žmogaus, su kuriuo būtų gera apie viską pakalbėti, pasvajoti kartu apie bendrą ateitį, kuris tave mylėtų ir rodytų nuoširdų dėmesį.

Perskaičiau Mariaus Katiliškio knygą „Miškais ateina ruduo“. Iš pat pradžių pasirodė neįdomi, bet buvo visai atvirkščiai. Knygos pavadinimas sukuria šalčio įspūdį, todėl neatrodė, kad ten bus rašoma apie meilę, bet, pasirodo, klydau. Pasakojama apie jaunos merginos Agnės gyvenimą kaime ir meilę Tiliui. Keistas vardas to vaikiną, asocijuojasi su tyła, todėl iš pradžių galvojau, kad jis bus tylus, ramus vyriškis, bet ir vėl suklydau. Tilius išsimylėjo jaunesnę už save merginą. Agnė taip pat myli Tilių, nors į jų santykius kišosi kiti ir nenorėjo, kad jie būtų kartu. Manau, tai yra kvaila daryti, nes kai du žmonės myli vienas kitą, juos sieja toks stiprus ryšys, kad jų niekas neišskirs.

Agnė ir Tilius iš pat pradžių savo santykių nedemonstravo viešai. Manau, tai yra gerai, nes nelabai norėtųsi, kad kaime sklistų kalbos ir žiūrėtų į porelę kreivom akim, kaip dažniausiai tikrovėje ir būna. Kliūtis buvo Agnės krikšto mama, kuri atvykdama į svečius, į Basiuliškes, atvežė jaunikį Agnei. Jaunikis miestietis, išsilavinęs žmogus, bet Agnės jis nesužavėjo, nes ji jau buvo išsimylėjusi Tilių Tarp dviejų žmonių išžiebusios tikros meilės negali išsklaidyti joks kitas asmuo. Labiausiai man patiko jų romantiški susitikimai ant tiltelio arba prie liepos. Jie galėdavo būti vieni, niekieno nestebimi, kalbėti apie viską. Toks bendravimas, artumas labiau sujungia porą ir parodo, kokie jie yra brangūs ir svarbūs vienas kitam.

Labiausiai man nepatiko šioje knygoje Monika. Nors ji turėjo vyrą, tiesa, jo nemylėjo, jai reikėjo kito vyro ir būtent jauno vaikiną Tiliaus. Monika, patyrusi moteris, visai bandė Tilių sužavėti, pakerėti ir jai pavyko. Nepaisant to, kas įvyko tarp Tiliaus ir Monikos, Agnės ir Tiliaus jausmų jai nepavyko sugriauti. Aš taip manau. Monika, mano akimis, pasirodė didelė savanaudė, nes ji žinojo, jog Tiliui patinka kita, jog jis myli Agnę, nepaisydama to, ji bandė toliau siekti savo tikslo.

Tikra meilė yra tada, kai du mylintys žmonės nepalieka vienas kito, rodo dėmesį vienas kitam, atleidžia ir nepasiduoda jokioms kliūtims, kurios gali juos išskirti. Nors realybėje būna ir kitaip – poros, atrodo, tikros meilės susietos, išsiskiria. Bet svajoti apie laimingą meilę niekas nedraudžia.